

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 16. Libentius Archiepiscopus Bremensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Leonem Abbatem salutes. Eum data E- Sæculam X.
pistola rogabo, ut te in monasterio suo re- A. C. 989.
tineat, vel certe ad Abbatem S. Sabæ di-
rigat.

Adalbertus Romam reversus, cum comperisset Leonis Abbatis Monasterium vocari ad S. Alexium, eum virum adiit. Ille ut Spiritum probaret, primo, quod petebat, abrupte negavit, & dura ingessit; tum vero perseverantem ad Papam deduxit, absque ejus consensu & consilio Cardinalium nihil acturus. Tandem in Cœna Domini anno 990. nesciens, quem susciperet, Novitio suo Sacramentum vestem tradidit. Duo ex sociis ejus, videntes quod Monachum indueret, discesserunt. Solus Gaudentius ipse frater ei inhæsit, & cum ipso monasticum Institutum professus est. Adalbertus vero obedientiæ & humilitatis studiosissimus vilissima ministeria in monasterio ambiebat.

Chro. Magd.
MS. ap.
Mabill.

§. XVI.

Libentius Archiepiscopus Bremensis.

Adaldago Archiepiscopo Bremensi anno nongentesimo octogesimo octavo, Indictione prima, vigesima octava Aprilis, postquam annos quinquaginta tres Episcopatum gessisset, fatis functo successerat Libentius, vir Doctrina & omni virtutum genere ornatissimus. Is ex

Act. SS. Be.
Sæc. VI. ex
Ada. lib. II.
c. 19.

Q 9 5

Ita-

Sæculum X.
A. C. 989.

Italia cum Episcopo Adaldago & Benedicto V. Papa, cum in Saxoniam relegeretur, venerat, eoque meliorem neminem Adaldagus habuit, cui Diœcesis Hamburgensis Regimen committeret. Libentius itaque Pallium a Joanne Papa XV. & Baculum Episcopalem ab Otone III. Imperatore accepit, Archiepiscoporum Bremensium primus, a Suffraganeis suis consecratus; nam eo usque Bremensem Præsulem Archiepiscopus Moguntinus ordinaverat. Sed postquam Adaldagus ab Agapito Papa potestatem Episcopos in Dania aliisque provinciis Septentrionalibus ordinandi obtinuit, ejus Successores ab Episcopis sibi subjectis consecrati fuere.

Adam. c. 50.
51. Mabill.
p. 128.

Porro Libentium corrupto nomine etiam *Lievizo* dictum legimus, ut conjectura est, quia Barbari ejus nomen hoc modo eloquebantur. Castitatis amatissimus raro feminas in conspectum admittebat, jejunandi consuetudinem pallor prodebat, cumque in clauastro versaretur, humilitatis studiosissimus vix ab aliis monachis discerni poterat. Nam Monachi Ecclesiæ Bremensi, sicut etiam ceteris a se fundatis, serviebant. Ecclesiæ suæ redditibus contentus, ad Regiam vix unquam proficiscebatur, nec ullis precibus Principem fatigabat. Quiete in domo sua versabatur, Diœcesi suæ regendæ,

gendæ, & lucro animarum unice inten- Sæculum X.
A. C. 989.
tus. Omnes Congregationes sibi subje-
ctas ad servandam exacte Disciplinam
compellebat. Ipse hospitum & ægro-
tantium curam gerebat, iisque suis ma-
nibus ministrabat, quamvis Hospitii re-
gimen nepoti suo Libentio commisisset.
Quamdiu regiones illæ pacatæ fuerunt,
sæpe populos ultra Albim positos invisit,
& munus prædicandi Paganis fideliter
implevit.

Inter hæc Suenoni Daniæ Regi, Chri-
stianos dire persequenti, Libentius Archi-
episcopus sæpe Legatos mittebat dona
ferentes, quibus feram viri indolem mol-
liret. Sed ille nulla ratione exorari po-
tuit. Cum vero haud multum tempo-
ris effluxisset, bellum Sclavis inferens,
bis ab hostibus capitur, & ad eorum Se-
des abstrahitur; bisque a Danis data
pecunia redimitur. Exinde Hericus Hericus Rex
Sueciæ &
Daniæ.
Rex Sueciæ innumerabili pene exercitu
in Daniam ducto, Suenonem etiam pu-
gna navali superavit, qui victus & Re-
gno exutus vitam fugiendo servavit.
Malam sortem Paricidii & Persecutionis,
qua Christianos vexaverat, pœnam a
Numine immiffam omnes crediderunt.

Herico itaque in utroque Regno Sue- Sup. Lib.
LVI. S. 54.
ciæ & Daniæ rerum potito, Poppo Epi-
scopus Sleswicensis ad eum, nomine Im-
peratoris & Archiepiscopi Hamburgensis,
fis,

Sæculum X. A. C. 989. sis, Legatus mittitur, de pace acturus. Erat Poppo vir Sanctitate clarus, qui, cum Barbari, ut solebant, miraculum petissent, incunctatus ferrum candens arripuisse & illæsus permansisse dicitur. Quin, ut persuaderet Infidelibus, fraudem abesse, tunicam totam cera obductam induit, cui stans in medio populi ignem admoveri iussit. Tum levatis in cœlum oculis manibusque eandem flammis penitus consumi passus est, hilari vultu affirmans, ne quidem fumum sibi molestum accidisse. Hoc prodigio complura millia Infidelium ad Christum conversa, & exinde Popponis nomen inter Danos celeberrimum fuit.

Præterea illustrissimus Fidei Prædicator in Dania extitit Odincarus Senior, qui in Finonia, Zeelandia, Scania & Suecia multos Infideles convertit. Odincarus junior, ejus nepos & Discipulus, ex Regio Daniæ sanguine ortus, cum plurima latifundia possideret, de suo patrimonio Episcopatum Rypensem in Jutia fundavit. Eum Bremæ literis operam dantem Adaldagus Archiepiscopus sua manu baptizavit, Libentius deinde ipsius Successor Episcopum ordinavit, ad convertendos gentiles destinatum. Unde Odincarus Ripæ Cathedram suam erexit. Ob singularem vitæ Sanctitatem Deo & hominibus carus Religionem in Dania propa-

propagavit. Alii sub idem ferme tem- Sæculum X.
 pus Evangelii Prædicatores in Norwe- A. C. 989.
 giam delati, multos ad Sacra Christiana
 perduxerunt.

§. XVII.

Russi convertuntur.

Illa etiam tempestate, nempe circa an- Voy d' Olear
 num nongentesimum octogesimum p. 136. Cedr.
 nonum, ad Fidem conversus creditur 699. C. 719.
Vladimer seu Wolodomirus, Russorum Ditm. lib. 7.
 Princeps, primus Sacris Christianis im-
 butus. Is connubio sibi junxit Annam,
 Basilii & Constantini Imperatorum so-
 rem, quam Ditmarus Helenam vocat,
 & dicit, Wolodomirum conjugis suæ
 hortatu fidem suscepisse, sed mores fidei
 haud consensisse, non enim ideo minus
 in amorem feminarum effusum fuisse,
 nec minus quam antea in suos sævum.

Ceterum tres habuit filios, quorum
 unus filiam Boleslai Ducis Poloniæ uxo-
 rem accepit. Porro puellam nuptu-
 ram jubente Duce in Russiam co-
 mitatus est vir Sanctus, nomine *Reinbern*,
 Episcopus Colbergensis in Pomerania,
 tam virtutibus, quam Doctrina insignis,
 qui Idolorum templa incendit, atque ut
 superstitionem, qua mare Dæmonibus
 fuerat consecratum, aboleret, aquam be-
 nedictam, lapidesque quatuor, a se Chris-
 mate